

กลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตาม
โครงการไทยนิยม ยั่งยืน กรณีศึกษา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Provincial Administration Mechanisms with The Role of Driving Thai Niyom Yangyuen
Policy, Case Study at Bang Pahan District,
Ayutthaya Province

นริศรา พึงสำโรง

Narissara Puengsamrong

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Faculty of Political Science, Thammasat university

E-mail: yui.narissara@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง กลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน กรณีศึกษา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาท ความคิดเห็น และ ปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ของอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับอำเภอ และผู้แทนทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับตำบล ของอำเภอบางปะหัน จำนวน 20 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับอำเภอ และผู้แทนทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับตำบล เป็นกลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคที่มีบทบาทสำคัญ และเป็นไปตามองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้
2. การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมาก
3. การดำเนินงานการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน พบปัญหาอุปสรรคบางประการ ได้แก่ ด้านกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมเวทีประชาคม ด้านลักษณะของผู้นำผู้นำชุมชน ด้านคุณสมบัติของบุคลากร ด้านกระบวนการดำเนินงานและด้านความต่อเนื่องของการดำเนินโครงการ

คำสำคัญ: บทบาท, กลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาค, การขับเคลื่อนการพัฒนา, โครงการไทยนิยมยั่งยืน

Abstract

This study is a part of independence study. The objective of this study focuses on roles, opinions, problems, and obstacles in managing the drive of Thai Niyom Yangyuen policy in Bang Pahan district, Phra Nakhon Sri Ayutthaya province. To operate a qualitative method by documentary research, it has to be aimed at academic researching, in-depth interviewing, and purposive sampling which includes the district committee of drive of Thai Niyom Yangyuen policy and 20 representatives of drive of Thai Niyom Yangyuen policy team under the sub-district in Bang Pahan district. According to the study, it appears three articles.

1. The district committee of the drive of Thai Niyom Yangyuen policy and representative of drive of Thai Niyom Yangyuen policy team under the sub-district in Bang Pahan district is a provincial administration mechanism that plays a significant role and follow by constituents and duties provided.

2. The drive of Thai Niyom Yangyuen policy in Bang Pahan district, Ayutthaya province has been succeeded

3. The implementation of the drive of Thai Niyom Yangyuen policy in Bang Pahan district, Ayutthaya province has been succeeded in Bang Pa-in District, Phra Nakhon Si Ayutthaya province occur some problems, such as the target group who participated in the community forum, characteristics of leaders, community leaders, operational processes, and the continuity of the project implementation

Keywords: role, provincial administration, driving development, Thai Niyom Yangyuen Policy

บทนำ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 แบ่งการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น โดยในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ได้ให้ความสำคัญกับการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก นับเป็นการเปลี่ยนแปลงการบริหารราชการครั้งใหญ่ โดยการถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้ภาครัฐต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทครั้งใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนภูมิภาคที่ต้องปรับบทบาทในการเป็นตัวแทนจากส่วนกลาง กำกับดูแลและอำนวยความสะดวกให้แก่ส่วนท้องถิ่น แต่ในยุครัฐบาล คสช. กลับมุ่งเน้นไปการขับเคลื่อนนโยบายผ่านกลไกของระบบราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบราชการในระดับจังหวัดและอำเภอต้องเป็นหน่วยสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่ให้เกิดผลสำเร็จ ดังจะเห็นได้จากในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2561 ได้เสนอให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติไปสู่การปฏิบัติ เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ในนามของนโยบายการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน (กระทรวงมหาดไทย, 2561)

ในการดำเนินงานการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ต้องอาศัยกลไกการทำงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนทุกระดับ โดยเริ่มตั้งแต่ระดับประเทศ จังหวัด อำเภอ และตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลไกการทำงานในส่วนภูมิภาคในระดับพื้นที่ ได้แก่ อำเภอและตำบล เพราะถือเป็นหน่วยงานในระดับพื้นที่ที่สำคัญ เป็นตัวกลางในการนำนโยบายจากรัฐไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่และมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน โดยการนำทุกภาคส่วนของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและประชาชนเข้ามาร่วมกันดำเนินโครงการ มีโครงสร้างการดำเนินงานที่ชัดเจน เป็นรูปธรรมและมีการติดตามการดำเนินการในทุกครั้ง จึงเป็นสิ่งที่เข้ามาท้าทายการดำเนินงานของหน่วยงานในระดับพื้นที่อย่างอำเภอและตำบลเป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่าการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกลายเป็นกลไกทางการเมืองที่สำคัญในการแปลงนโยบายของรัฐสู่การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ เป็นกลไกการบริหารราชการในการจัดบริการสาธารณะที่มีประสิทธิผล ประสิทธิภาพและสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน (กรมการปกครอง, 2557)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษากลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะในระดับอำเภอว่ามีบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน อย่างไร และมีปัญหาอุปสรรคอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของกลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ของกลไกในระดับพื้นที่

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) มีรายละเอียด ดังนี้

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และผู้แทนทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับตำบล ของอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 20 คน ประกอบด้วย คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 3 คน และผู้แทนทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับตำบล ของอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 17 คน โดยใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 20 คน และเป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยเน้นการค้นคว้าเอกสารทางราชการ คำสั่ง หนังสือสั่งการ เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. ในด้านบทบาทของการขับเคลื่อนนโยบายไทยนิยม พบว่า บทบาทที่ได้รับตามตำแหน่งนั้นมีส่วนช่วยในการสนับสนุนให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยมยั่งยืนประสบผลสำเร็จได้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้ แต่มีบางความเห็นที่มองว่าบทบาทที่ตนเองได้รับนั้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะทำหน้าที่เป็นได้เพียงพี่เลี้ยง ให้คำแนะนำในการดำเนินโครงการเท่านั้น ในท้ายที่สุดบางโครงการที่เป็นการสะท้อนปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่จริง ๆ แต่ไม่เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์คู่มือไทยนิยม ยั่งยืน ซึ่งได้กำหนดในภายหลัง ก็ไม่ได้รับการพิจารณาจัดสรรให้ดำเนินโครงการ

2. ในส่วนความคิดเห็นของกลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน พบว่า การดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน

ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือในการมาร่วมเวที เสนอปัญหาและความต้องการของตน เป็นการสะท้อนข้อมูลในระดับพื้นที่ฐานราก ออกมาเป็นแผนงานโครงการที่สามารถสนองตอบต่อความต้องการและความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความตระหนักรู้ในบทบาทหน้าที่และสิทธิของตน สร้างการมีส่วนร่วมในภาคประชาชน สร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องของภาครัฐได้ดีและทั่วถึงมากขึ้น

3. ในส่วนของปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนา พบว่า

3.1 ปัญหา อุปสรรคที่พบ ได้แก่

3.1.1 ด้านกลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมเวทีประชาคม ส่วนใหญ่เป็นวัยผู้สูงอายุ ส่วนวัยรุ่นและวัยทำงานไม่ได้เข้าร่วมโครงการฯ ส่งผลให้การสะท้อนปัญหาความต้องการและสิ่งที่ทีมตำบลต้องการสื่อสารไม่ครบถ้วนทุกกลุ่ม

3.1.2 ด้านลักษณะของผู้นำชุมชน กล่าวคือ ผู้นำชุมชนบางแห่งไม่ได้ให้ความสนใจในการดำเนินโครงการเท่าที่ควร

3.1.3 ด้านคุณสมบัติของบุคลากร กล่าวคือ วิทยากร ไม่ว่าจะเป็นทีมตำบลไม่ได้มีทักษะในการเป็นวิทยากรทุกคน และบางคนต้องรับผิดชอบหลายตำบล

3.1.4 ด้านสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์ และระยะเวลา เป็นข้อจำกัด เนื่องจากสถานที่คับแคบในบางพื้นที่ อุปกรณ์การดำเนินงานไม่พร้อม และระยะเวลาดำเนินการน้อยเกินไป

3.2 สำหรับแนวทางการพัฒนา มีดังนี้

3.2.1 ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีองค์ความรู้ มีการตระหนักรู้ถึงบทบาทและการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อพัฒนาชุมชนของตนต่อไป

3.2.2 ทีมขับเคลื่อนฯ ผู้นำชุมชนควรเตรียมความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ตนได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่

3.2.3 ควรบูรณาการการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมให้มากยิ่งขึ้น

3.2.4 ปรับกระบวนการดำเนินงาน ควรลดจำนวนการจัดทำเวที/หมู่บ้านลง เพื่อให้ทั้งตัวทีมตำบล ผู้นำชุมชน และประชาชนสามารถดำเนินโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประหยัดงบประมาณในการเบิกจ่ายค่าวิทยากรโดยไม่จำเป็น

3.2.5 ควรกำหนดระเบียบหลักเกณฑ์ของโครงการฯ ให้มีความชัดเจนตั้งแต่ต้น เพื่อให้สามารถดำเนินโครงการได้อย่างถูกต้องตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.2.6 ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหอย่างเป็นรูปธรรม และพัฒนาโครงการต่อไป

3.2.7 รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการดำเนินโครงการฯ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

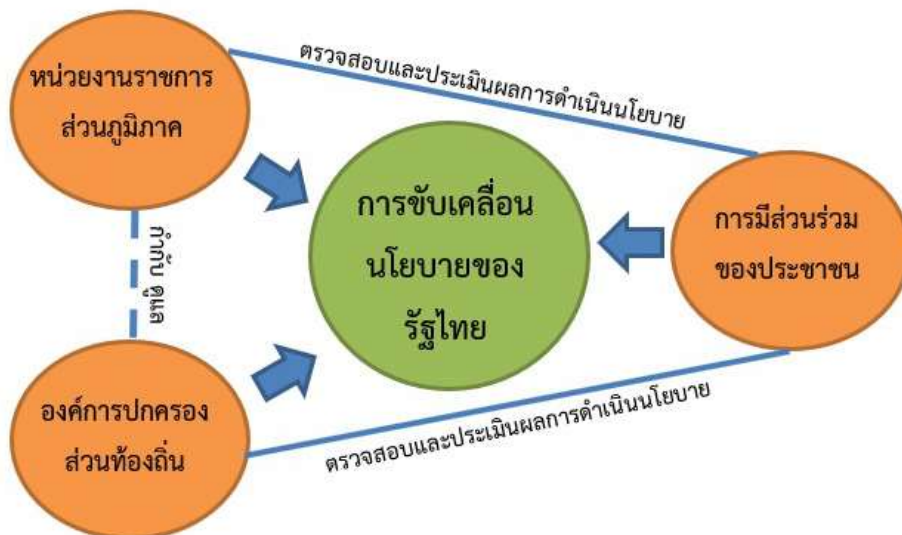
จากการสรุปผลการศึกษาบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ของกลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ในเขตพื้นที่อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่า กลไกในการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ใช้คณะกรรมการขับเคลื่อนฯ ระดับอำเภอและทีมขับเคลื่อนฯ ระดับตำบล มีบทบาทหลักที่กำหนดไว้ในคู่มือโครงการไทยนิยม ยั่งยืน (บทบาทในอุดมคติ (Ideal Role)) (พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล, 2542) โดยบทบาทในการปฏิบัติงานจริง (Actual Role) (พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล, 2542) ของคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ ระดับอำเภอก็เป็นหนึ่งในทีมขับเคลื่อนฯ ระดับตำบล ทำหน้าที่เป็นวิทยากรในการจัดเวทีประชาคม ทั้ง 4 ครั้ง/หมู่บ้าน กระตุ้นให้ประชาชนค้นหาปัญหาความต้องการ แล้วมาวิเคราะห์เป็นแผนงานโครงการ และนำไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่

สำหรับปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ของอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จที่น่าสนใจคือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีองค์ความรู้ มีการตระหนักรู้ถึงบทบาทและการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อพัฒนาชุมชนของตนต่อไป ซึ่งเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการเป็นแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ที่ให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทตั้งแต่กระบวนการคิด การกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ และการติดตามประเมินผล ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการและบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาระบบราชการ รวมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ในท้ายที่สุดแล้ว จากอดีตจนถึงปัจจุบันมีการตั้งคำถามกับการดำรงอยู่ของราชการส่วนภูมิภาคว่ายังมีความจำเป็นอยู่หรือไม่ หากวิเคราะห์จากผลการศึกษากลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ประกอบกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมของไทย จะพบว่าลักษณะของประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีระบบการบริหารราชการที่มีลักษณะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่รัฐบาลกลาง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การบริหารราชการส่วนภูมิภาคยังมีความจำเป็นในการบริหารราชการแผ่นดินของไทยอยู่ เนื่องจากการกิจของรัฐบางประการที่มีผลต่อความมั่นคงและเอกภาพของรัฐ ซึ่งรัฐบาลกลางไม่สามารถถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองทั้งหมด จึงยังมีความจำเป็นต้องมีการแบ่งอำนาจหน้าที่ให้กับราชการส่วนภูมิภาคที่อยู่ในพื้นที่เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน อีกทั้งตัวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองยังมีปัญหาทั้งในด้านการบริหารงาน ด้านงบประมาณและด้านการบริหารงานบุคคลอยู่ แต่ทั้งนี้ราชการส่วนภูมิภาคยังมีความจำเป็นที่ต้องทำหน้าที่ในการตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าเป็นไปตามมาตรฐานกลางที่ราชการส่วนกลางเป็นผู้กำหนดหรือไม่ เพื่อให้การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีความรับผิดชอบต่อประชาชนในท้องถิ่น (สมคิด เลิศไพฑูรย์ และคณะ, 2544)

องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ (Body of knowledge) ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากสอบถามและจากการสัมภาษณ์ สามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังแสดงในแผนภาพ

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย สามารถใส่เป็นชื่อโมเดลได้

(นริศรา พึ่งสำโรง และคณะ: 2564)

จากภาพองค์ความรู้จากการวิจัย อธิบายได้ดังนี้

หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์หลักในการนำนโยบายมาปฏิบัติในพื้นที่ โดยแปลงนโยบายจากหน่วยงานราชการส่วนกลางมาปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในพื้นที่และก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในพื้นที่มากที่สุด เนื่องจากหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคมีข้าราชการมากที่สุดและสามารถสั่งการได้โดยตรง จึงเป็นหน่วยในการบูรณาการความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงการทำงานร่วมกับประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้ยังต้องมีหน้าที่ในการกำกับและดูแลการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ด้วย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานที่ต้องสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคในการขับเคลื่อนนโยบาย เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีงบประมาณ ทั้งนี้อาจจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นตัวแสดงหลักในการดำเนินนโยบายควบคู่กับข้าราชการส่วนภูมิภาค แต่ทั้งนี้ราชการส่วนภูมิภาคยังมีความจำเป็นต้องทำหน้าที่ในการตรวจสอบ ควบคุมการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าเป็นไปตามมาตรฐานกลางที่ราชการส่วนกลางเป็นผู้กำหนดหรือไม่ เพื่อให้การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีความรับผิดชอบต่อประชาชนในท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมของประชาชน ต้องแต่งตั้งภาคประชาชนและภาคประชาสังคมเข้าไปเป็นกรรมการ ตั้งแต่การร่วมกำหนดนโยบายเพื่อให้สอดคล้องกับพื้นที่ก่อนการนำ นโยบายไปปฏิบัติ ในส่วนขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงาน เมื่อประชาชนเกิดความ

ชำนาญและยอมรับในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบายแล้ว ข้าราชการทุกภาคส่วนควรเข้ามามีบทบาทในการให้คำปรึกษามากกว่าจะเป็นตัวแสดงหลัก นอกจากนี้ต้องเสริมอำนาจให้ประชาชนเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินผลของนโยบาย จึงจะทำให้ให้นโยบายนั้นๆ ประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ปรับบทบาทหน้าที่การเป็นวิทยากรของทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน ให้ชัดเจน โดยแบ่งความรับผิดชอบหัวข้อการบรรยายหรือเนื้อหาของการลงเวทีให้ชัดเจน
2. ทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานของตนในการลงเวทีที่ประชาคมแต่ละครั้ง
3. ปรับเวลาในการจัดทำเวทีประชาคมให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน”
2. ควรวิจัยในพื้นที่อื่นที่มีบริบทแตกต่างกัน เช่น ชุมชนเมือง ประชากรในภาคต่าง ๆ เป็นต้น แล้วเปรียบเทียบว่าผลการวิจัยมีความเหมือนหรือแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่

บรรณานุกรม

กรมการปกครอง. (31 ธ.ค. 2561). ข้อมูลทางการปกครองทั่วประเทศ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2561.

แหล่งที่มา [https://www.dopa.go.th/assets/modules/news/uploads/](https://www.dopa.go.th/assets/modules/news/uploads/852d2fc0f232a8fee0ec153a5c5a01975c6d2b8a9acaf5210351654616977997.pdf)

852d2fc0f232a8fee0ec153a5c5a01975c6d2b8a9acaf5210351654616977997.pdf.

สืบค้นมา 23 มิถุนายน 2563.

กระทรวงมหาดไทย. (2561). คู่มือการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย

พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล. (2542). มนุษย์กับสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมคิด เลิศไพฑูรย์ และคณะ. (2544). รายงานวิจัย. สถานภาพและบทบาทของราชการส่วนภูมิภาคในอนาคต

เสนอสถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษา

แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.